

Τώρα πιά δέ γελοῦν, δέν ψιθυρίζουν μυστικά, δέν ἐμπιστεύονται,
"Ὅσα ἐπίζησαν, ἐννοεῖται, γιατί ἤρθανε βαριές ἀρ-
ρώστιες ἀπό τότε
Πλημύρες, καταποντισμοί, σεισμοί, θωρακισμέ-
νοι στρατιῶτες
Θυμῶνται τὰ λόγια τοῦ πατέρα: ἐσύ θά γνωρίσεις
καλύτερες μέρες
Δέν ἔχει σημασία τελικά ἐν δέν τις γνώρισαν, λέ-
νε τὸ μᾶθημα οἱ ἴδιοι στὰ παιδιὰ τους
"Ἐλπίζοντας πάντοτε πῶς κάποτε θά σταματήσει ἡ
ἀλυσίδα
"Ἦσως στὰ παιδιὰ τῶν παιδιῶν τους ἢ στὰ παιδιὰ
τῶν παιδιῶν τῶν παιδιῶν τους.
Πρὸς τὸ παρόν, στὸν παλιό δρόμο ποῦ λέγαμε, ὑ-
ψώνεται ἡ Τράπεζα Συναλλαγῶν
—ἐγὼ συναλλάσσομαι, ἐσύ συναλλάσσεσαι—
Τουριστικά γραφεῖα καὶ πρακτορεῖα μεταναστεύ-
σεως
—ἐμεῖς μεταναστεύουμε, ἐσεῖς μεταναστεύετε,
αὐτοὶ μεταναστεύουν—
"Ὅπου καὶ νὰ ταξιδέψω ἢ Ἐλλάδα μέ πληγώνει,
ἔλεγε κι ὁ Ποιητῆς
"Ἡ Ἐλλάδα μέ τὰ ὄρατα νησιά, τὰ ὄρατα γραφεῖα,
τῆς ὄρατες ἐκκλησιές
"Ἡ Ἐλλάς τῶν Ἐλλήνων.

155

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ, ΜΕΡΕΣ ΤΟΥ 1969 μ.Χ.

Στὴν ὁδὸ Αἰγύπτου—πρώτη πάροδος δεξιά—
Τώρα ὑψώνεται τὸ μέγαρο τῆς Τράπεζας Συναλ-
λαγῶν
Τουριστικά γραφεῖα καὶ πρακτορεῖα μεταναστεύ-
σεως
Καὶ τὰ παιδάκια δέ μποροῦνε πιά νὰ παίξουνε ἀπὸ
τὰ τόσα τροχοφόρα ποῦ περνοῦνε
" Ἀλλῶστε τὰ παιδιὰ μεγάλωσαν, ὁ καιρὸς ἐκεῖνος
πέρασε ποῦ ξέρατε

154

ΝΕΟΙ ΤΗΣ ΣΙΩΝΟΣ, 1970

Κανονικά δέν πρέπει νά 'χουμε παράπονο
Καλή κι ἐγκάρδια ἡ συντροφιά σας, ὄλο νιάτα,
Κορίτσια ὁροσερά—ἀρτιμελή ἀγόρια
Γεμάτα πάθος κι ἐρωτα γιά τή ζωή και γιά τή δρό-
ση.

Καλά, μέ νόημα και ζουμί και τά τραγοῦδια σας
Τόσο, μά τόσο ἀνθρώπινα, συγκινημένα,

Γιά τά παιδάκια που πεθαίνουν σ' ἄλληλν "Ἡπειρο
Γιά ἤρωες που σκοτοῦθηκαν σ' ἄλλα χρόνια,

Γιά ἐπαναστάτες Μαύρους, Πράσινους, Κιτρινω-
πούς,

Γιά τόν καημό του ἐν γένει πάσχοντος 'Ανθρώ-
που.

*Ἰδιαιτέρως σᾶς τιμᾶ τούτη ἡ συμμετοχή
Στήν προβληματική και στούς ἀγῶνες του καιροῦ
μας

Δίνετε ἕνα ἄμεσο παρόν και δραστικό — κατόπιν
τούτου

Νομίζω δικαιούσθε μέ τό παραπάνω

Δυό δυό, τρεῖς τρεῖς, νά παίζετε, νά ἐρωτευθεῖτε,
Και νά ξεσκάσετε, ἀδελφέ, μετά ἀπό τόση κούρα-
ση.

(Μᾶς γέρασαν προῶπως Γιῶργο, τό κατάλαβες;)

159

ΠΡΟΣΕΥΧΗ

Κυριακή. Θεέ μου σ' εὐχαριστοῦμε
Δέξου μας σάν πρόβατα στήν ἀγκαλιά σου ἀπολω-
λότα

Πολύ ἀμαρτήσαμε Κύριε, πολύ ἀδικήσαμε

Σάν ἄπιστοι θρηνοῦμε γιά τά ἐπίγεια ἀγαθά μας
Λησμονήσαμε τήν αἰωνίαν "Ανοιξη του Παρα-
δείσου

Στόν Οἶκο σου δεόμεθα συγχωρηθῆναι ἡμᾶς

Σήμερα Κυριακή τᾶς ἐντολᾶς σου ἐνθυμούμενοι

Μή μᾶς ἐγκαταλείψεις Θεέ μου, εἰς τό σκότος τῆς
ἀβύσσου.

(* Ἀλλωστε, λίαν προσφάτως, προσεφέραμεν

Εἰς ἄρμωδιον ἐντολᾶς ὑπεικοντες,

Τόν ὄβωλον μας διά τήν ἀναστήλωσιν του 'Ιεροῦ
Ναοῦ Σου.)

158

Μέ δύο διαγραφές στην πλάτη σου, μιὰ δήλωση
'Αποκηρύξεως, όταν σ' άπομονώσαν στο Ψυχια-
τρείο

"Αν—σήμερα λογιστής σ' ένα κατάστημα έδωδι-
μων—

"Αχρηστος πιά για όλας, στειμένο λεμόνι,
Ξοφλημένη περίπτωση, μέ ιδέες από καιρό ξεπε-
ρασμένες,

"Αν—λέω άν...
Μέ λίγη καλή θέληση έρχόνταν όλα κάπως δια-
φορετικά

"Η από μιὰ τυχαία σύμπτωση, όπως σέ τόσους και
τόσους

Συμμαθητές, φίλους, συντρόφους—δέ λέω άβρό-
χοις ποσι

"Αλλά άν...

(Φτάνει. Μ' αυτά δέ γράφονται τά ποιήματα. Μήν
επιμένεις.

"Άλλον άερα θέλουν για ν' άρέσουν, άλλη «μετου-
σίωση».

Τό παραρίζαμε στη θεματογραφία.)

161

IF...

"Αν—λέω άν...

"Αν όλα δέ συνέβαιναν τόσο νωρίς

"Η άποβολή σου άπ' τό Γυμνάσιο στην Ε' τάξη,
Μετά, Χαϊδάρι, 'Αι Στράτης, Μακρονήσι, 'Ιτζε-
διν,

"Αν στά 42 σου δέν ήσουν μέ σπονδυλαρθρίτιδα

"Υστερα από τά είκοσι χρόνια τής φυλακής

160

Ἐπίδοξος σωτήρας κι αὐτός κάποτε, πολύ νωρίς ἀνανήγας

Ἦ μάλλον πρόωφος λογικευθεῖς, ὑπουργικός κα-
τόπιν ιδιαίτερος

Σέ παραγωγικό ὑπουργεῖο μέ εὐρύ κύκλο ἰδιωτι-
κῶν ἐργασιῶν.

Κι αὐτός, πιστός υἱός καί ἀδερφός σκέφτηκε, ξα-
νασκέφτηκε,

Εἶδε τὰ λάθη, διέγνωσε προδοσίες, ζύγισε τὰ ὑπέρ
καί τὰ κατὰ

Μίλησε τέλος γιά ἐγκλήματα καί γιά ξένους δα-
κτύλους

—Εἶχαν ἀρχίσει ἄλλωστε λίγο πολύ τὰ πράγματα
νά σφίγγουν—

Πάντα ξυπνό μυαλό δέν ἤθελε πολύ γιά νά διαλέ-
ξει.

Ἄχι βέβαια πὼς ὁ Μάκης θά ἴσως τότε τὸ ρωμέι-
κο

Ἐδῶ δέν τὸ ἴσωσε ὁ... ἢ ὁ... μὴ λέμε τώρα ὀνόματα,
Ἄλλὰ, βρέ ἀδελφε, πὼς νά τὸ κάνουμε, κάποτε ἡ-
παμε μαζί κρασί,

Χωθήκαμε στὴν ὁδὸ Ἄρριανου κυνηγημένοι ἀπὸ
τοὺς πεταλάδες,

Φιλησαμε τὰ ἴδια κορίτσια, ἀλλάξαμε σύνθημα
καί παρασύνθημα

(Πολύ ρομάντζο ἄρα αὐτά, συναισθηματικά, λές
καί δέν τὸ ξέρω,

163

Αἰσθηματικό Διήγημα

Στὸν Κάστα Κουλουράκο

Ἄ Ο πατέρας του τοῦ ἔλεγε: «Βρέ δέ θά φτιάξεις ἐσύ
τὸ ρωμέικο...»

Πρὸς στιγμὴν πίστεψε κι αὐτός, σχεδὸν παιδί,
πὼς θά τὸ φτιάξει

(Τριάντα χρόνια τώρα, παλιά χρόνια, ποιὸς τὰ θυ-
μᾶται...)

Ἄλλὰ τὸ πρακτικὸ παράδειγμα τὸ ἴδωσε ὁ μεγάλ-
ος ἀδερφός

162

ΠΡΟΣΧΕΔΙΟ ΔΟΚΙΜΙΟΥ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ ΑΓΩΓΗΣ*

- Οί τσαγκαράδες νά φτιάνουν όπως πάντα γερά παπούτσια
- Οί εκπαιδευτικοί νά συμμορφώνονται μέ τό αναλυτικό πρόγραμμα του Υπουργείου
- Οί προχονόμοι νά σημειώνουν μέ σχολαστικότητα τας τας παραβάσεις
- Οί έφοπλιστές νά καθελκύουν διαρκώς νέα σκάφη
- Οί καταστηματαρχές ν' ανοίγουν και νά κλείνουν σύμφωνα μέ τό έκάστοτε ώρARIO
- Οί εργάτες νά συμβάλλουν ευσυνείδητα στην άνοδο του επιπέδου παραγωγής
- Οί άγρότες νά συμβάλλουν ευσυνείδητα στην κάθοδο του επιπέδου καταναλώσεως
- Οί φοιτητές νά μιμούνται τούς δασκάλους τους και νά μήν πολιτικολογούν
- Οί ποδοσφαιριστές νά μήν δοροδοκούνται πέραν ενός λογικού όριου
- Οί δικαστές νά κρινουν κατά συνείδησιν και έκτάκτως μόνον, κατ' έπιταγήν
- Ο τύπος νά μή γράφει ό,τι πιθανόν νά έμβάλλει εις άνησυχίαν τούς φοροτεκτοροτατάς
- Οί ποιητές όπως πάντα νά γράφουν ώραία ποιήματα.

* Πρόκειται περί προσχέδιου, ός ό τίτλος, και προσφέρεται εις έλευθέραν δημοσίαν σύζητησιν. Μετά τας άκοινοθησόμενας άποψεις θέ γίνεται τελική έκείρησσια έπί όμάδος Έγκριτων Ποιητών και διά παραδοθεί εις τό κοινόν προς γνώσιν και άναμόρφωσιν.

Κι ή ζωή θέλει σκληρότητα—μένα μου λές—και «ρεαλισμό» κυρίως)

Και τώ ρα

Έσύ πάλι από μέσα κι ό Μάκης πάλι άπ' όξω
(Έτσι χοντρά χοντρά) παράγων πιά τρανός τής καταστάσεως—
—όπως, έδω πού τά λέμε, τής κάθε μέχρι τώρα καταστάσεως—
Νά γίνεις, λέει, Έλλην, νά βάλεις μυαλό, νά γίνεις χρήσιμος
Κι έσύ μιά φορά στην κοινωνία, νά δουλέψεις γι' αυτή τή δόλια τήν πατρίδα
Και νά σου δίνει συμβουλές έν όνόματι τής παλιάς παλιάς φιλίας και του «...για θυμήσου».

(Έπιμένω νά διηγούμαι και μάάλιστα πολύ ώμά, πράγματα πού τά ξερετε όλοι
Πού τά πα και τά ξανάταν κι όλλοι πού πριν πολύ καλύτερα από μένα
Πράγματα άνιαρά, πού δέν κινούν πιά διόλου τό ένδιαφέρον σας
“Όπως ή δολοφονία τής Σάρων Τέιτ π.χ. ή οί γάμοι τής Τζάκου ή τό ψυγέιο «Κελβινάτορ».)